

Heikki Rönkkö

Rooma opettaa

Rooma opettaa

- Motto: Suomalainen ajattelu toimii kuin väärin päin käyntiin lähtenyt moottori.
- Theodore van der Plujm, YK-virkamies Roomassa

Heikki Rönkkö

Rooma opettaa

© 2015 Heikki Rönkkö

*Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki,
Suomi*

Valmistaja: Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-318-463-3

Mitä ensimmäinen kirja sai aikaan?

Pienessä maassa kaikkien sanotaan tietävän toisensa, ja siten jakavan keskenään yhteisen totuuden. Silti käsitykset voivat perustua vääriin tietoihin tai tarkoituksella leviteltuihin huhuihin. Toisaalta totuuden sanotaan modernissa ajassa syntyvän yksilöiden kokemuksista.

Tämä on Kalervon tarina elämisestä suomenkielisenä Suomessa ja Euroopassa. Tarinaa on kirjoitettu Moskovon ja Rooman kahviloissa etsittäessä vastausta kysymykseen miksi eräät oppineet länsieurooppalaiset

olivat kutsuneet Suomea läntisen ajattelun umpiperäksi. Tarinaa on viimeistelty Suomen sotahistoriaa uhkuvien pääkaupunkiseudun kirjastojen hyllyjen välissä, iltakoulukaveri Tainan rohkaisemana Tapiolan baarin tiskillä ja tutun vahtimestarin innostamana Haukilahden pystybaarissa.

Moni on kysellyt miten Kalervon elämä järjestyi niiden nuoruusvuosien jälkeen, joista saatiin lukea kirjasta *“Ole se muutos jota etsit”*. Siinä hän oli kertonut muuttaneensa työn ja koulutuksen perässä Helsinkiin 16-vuotiaana Sonkajärveltä vuonna 1966.

Moukan tuurilla hän oli päässyt juoksupojaksi valtiovarainministeriön sivuvirastoon Ostrobotnian ylimmässä kerroksessa. Sinne kiivetäkseen hän oli tosin joutunut polkemaan hintoja, koska ei tiennyt missä pääposti tai valtioneuvoston linna sijaitisivat. Mutta ilmeisesti hänen parastaan oli siellä jossakin vielä ylempänä ajateltu; vieressä näet sijaitisivat eduskunta ja kansallismuseo; vaihtoehtona kun nuorisotyönvälitys olisi voinut osoittaa työtä vain satamassa. Elämän alustava

välitilinpäätös näytti siis suotuisalta. Eikä onnenpotkuista tuntunut tulevan loppua: varo niitä, jotka tyrkyttävät maalaispojille paukkuja, he haluavat päästä naureskelemaan kun ”poika pörrää”, hänelle oli sanottu.

Uuteen alkuun

Oliko kotkanpojan lento katkennut alkuunsa? Oliko rauhattomana kyselevä mieli vaiennut suomenkielisen kirjallisuuden hiipumisen myötä? Kirjansa nimen *“Ole se muutos jota etsit”* hän oli napannut kirjaston pöydällä lojuneen Helsingin Sanomien kolumnista, jossa päätoimittaja Mikael Pentikäinen ylisti Nelson Mandelan elämäntyötä.

Ylä-Savon paikallislehdet olivat oman seudun pojan kirjan mielihyvällä noteeranneet, sen sijaan Helsingin lehdistä oli saatu ainoastaan lukea hänen pyrkineen

Suomen Pankin johtajan korkeaan virkaan.
Mitään muuta havaintoa ei hänestä oltu saatu.

*

60- vuotta täytettyään Kalervo sai keväällä 2010 eläkepäätöksen, jonka turvin hän jätti remonttimiehen työt keskittyen vaikuttamiseen sosiaalisessa mediassa. Vapaana kuin taivaanlintu hän päätti luottaa omien aistiensa välittämiin havaintoihin rakkauden kansanpuolueen hallitsemassa karikkoisessa maassa, vaikka tiesi taipaleen ohdakkeiseksi.

Helsingin Sanomien maan parhaaksi blogiksi mainostama Jukka Kemppisen blogi tarjosi vapaan väylän osoittaa, ettei ihmisen ole hyvä olla yksin.

Koska HS on raatajien, ei idealistien lehti, on sota heillä aina läsnä. Turvamiesten maa, palopäälliköiden poikien Lasse Lehtisen ja Erkki Liikasen sekä univormumiesten Tarja Halosen.

Kalervo valitsi Kemppeisellä
nimimerkikseen "Kamunen", sillä kuka
hyvänsä saattaisi olla kamunen tai kamusen
kaveri - toisaalta ajattelijoina itseään pitävillä
Kamunen voisi tuoda mieleen ranskalaisen
nobelkirjailija Albert Camus'n.

Kamunen sai pian blogiväeltä vihaisia
kommentteja kutsuessaan Suomea
ummehtuneeksi museovaltioksi:

*Kaikkein pahin kuviteltavissa olevista
yhteiskuntamalleista on rumien naisten hallitsema
vähemmistöjen paratiisi,*

oli muuan 1700-luvun ranskalainen
valistusfilosofi kirjoittanut. Sellaisessa näet
palkitaan pikemmin halujen kuin kykyjen
mukaan. Raivoa herätti myös väite, että

*suomalainen kristikansa ei voi tavoitella
ikuista sielunrauhaa, sillä vaikka pysyvä
maailmanrauha joskus saavutettaisiinkin, täytyisi
Dragsvikia kaikissa olosuhteissa voida puolustaa
tavallisia tossunkuluttajia vastaan.*

Pienessä maassa kaikkien sanotaan tietävän toisensa, ja siten ikäänkuin jakavan keskenään yhteisen totuuden. Silti käsitykset voivat perustua vääriin tietoihin tai tarkoituksella leviteltuihin huhuihin. Toisaalta totuuden sanotaan modernissa ajassa syntyvän yksilöiden kokemuksista.

Tämä on yhden Kalervon tarina suomenkielisenä Suomessa ja Euroopassa. Se on kirjoitettu Suomen sotahistoriaa uhkuvien Espoon kirjastojen hyllyjen välissä, iltakoulukaveri Tainan rohkaisemana Tapiolan baarin tiskillä, Haukilahden pystybaarissa Haikaranpesän vahtimestarin innostamana, Moskovan ja Rooman kahviloissa vastauksena kysymykseen miksi jotkut sivistyneet länsieurooppalaiset kutsuvat Suomea läntisen ajattelun umpiperäksi.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi